

8° Pièce
INDO-CHINOIS
662

ST NGƯỜI
BIÊN LẬN
CHẶNG

IMPRIMERIE
10000 Exemplaires

DEPOT LEGAL
INDOCHINE

N° 9408

Un
cuvare

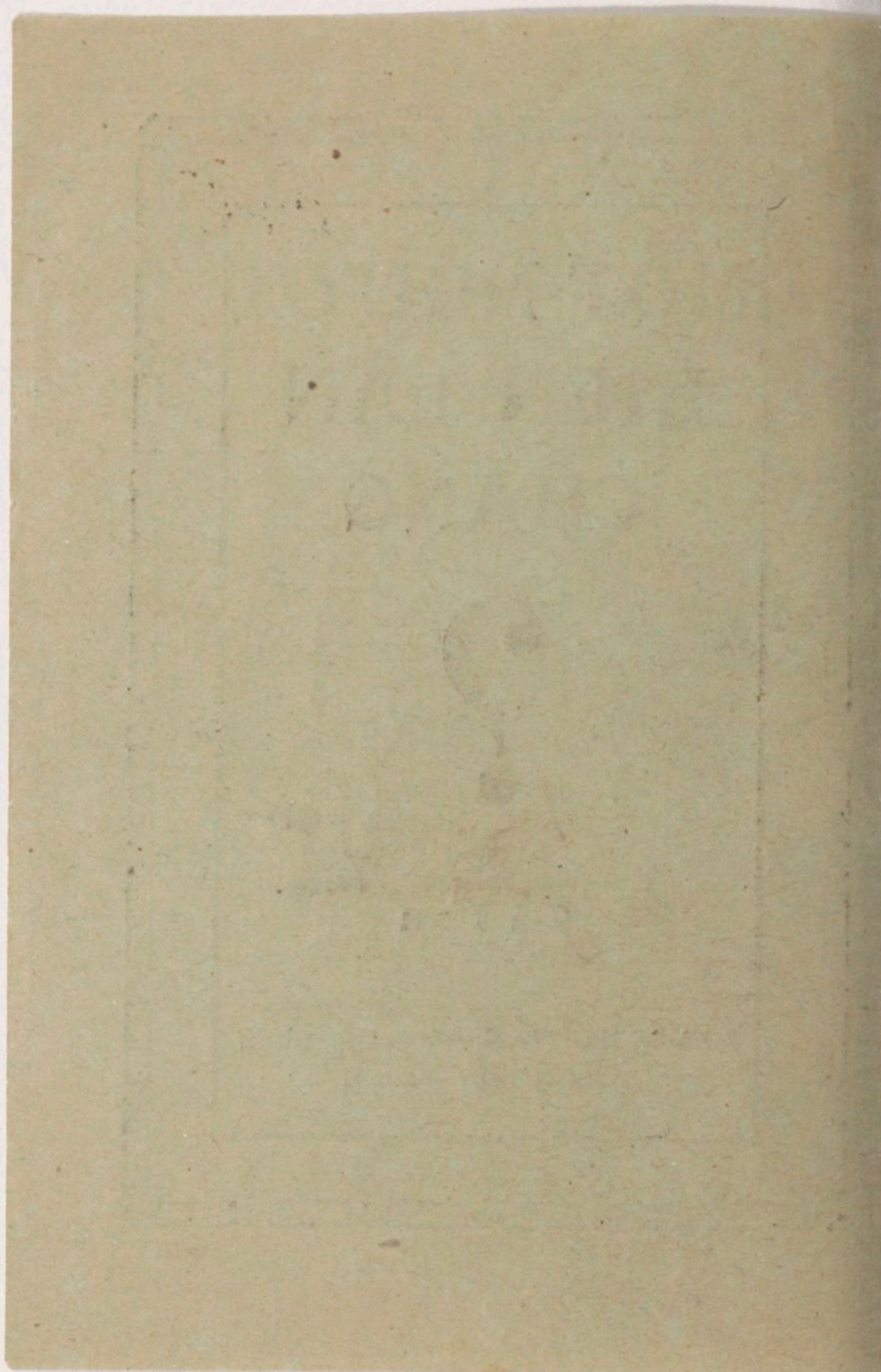
H. C. Cadman

Je J. Van Hove
Giá 1 xu

Nhà-in Hội Tin-Lành Đông-pháp
Voie N° 85, Hà-nội

8° Indoch. Pièce
662

Số 8

DEPOT LEGAL
• INDOCHINE •

N° 9408

MỘT NGƯỜI BIỂN LẶN CHĂNG

Ở một thành-phố về phía nam nước Pháp kia, có nhiều vườn đẹp-đẽ rộng-rải rất có danh-tiếng. Các làng xung-quanh cũng thế. Tên thành ấy là *Marseille*. Có người nói: Thuở xưa thành ấy khô-khan, hiếm nước dùng lắm. Hồi năm 1837-1848, người ta đào một con sông từ sông *Durance* đến thành *Marseille* dài một trăm năm mươi sáu ki-lô-mét để lấy nước cho dân dùng và tưới vườn ruộng.

Hồi mấy mươi năm về trước, ở thành ấy có một người tên là *Guizon*, chăm-chỉ làm việc, tỏ ra rằng mình muốn trở nên giàu-có bởi sự siêng-năng làm-lụng và bởi sự cần-cơ tận-tiện nữa. Ông ở có một mình thôi. Quần áo đều cũ rách. Về sự ăn-uống, thì dùng các đồ-ăn rất rẻ tiền; chẳng những không thiết ăn-mặc sa-xỉ, trang-hoàng lịch-sự, mà đến cả các vật cần-yếu về thân-thể, ông cũng không lấy làm quan-tâm; không coi vật gì là đáng yêu-chuộng cả.

Ở thành *Marseille*, người ta cho ông *Guizon* là một người biển-lận. Tuy ông là người rất trung-tin, thật-thà trong đường

giao-thiếp, nhưng hết thấy mọi người đều khinh-dể ông. Khi người ta gặp ông mặc quần-áo tồi-tàn đi ở ngoài phố, thì họ nhìn ông một cách kiêu-căng, khinh-bĩ; hoặc chê-bai mắng-nhiếc, có kẻ lại nhiếc ông rằng: «Anh em hãy nhìn xem bác kiệt đã đến kia kia!» Dầu vậy, ông ta cứ việc đi, không thêm để tai đến những lời mắng-nhiếc ấy. Ai hỏi ông đều gì, thì ông lấy lời khiêm-nhường nhu-mi mà trả lời.

Hằng ngày, những buổi ông đi làm hoặc về nhà, đều bị họ đối-đãi một cách tàn-nhân như thế. Dầu ông già cả, song người ta chẳng những không kính-nể,

thương-xót, lại còn hành-hạ
đuông-dây nữa.

Lúc ông đã ngoài tám mươi
tuổi, cũng vì làm ăn khó-nhọc
xuốt đời, nên lưng còng, da mồi,
tóc bạc, phải chống gậy mà đi;
nhưng dân-chúng cứ chê-cười
mãi mãi. Họ thường la lên rằng:
«Hãy nhìn xem bác kiệt đã đến
kia kia!»

Khi ông *Guizon* qua đời, thì
người ta mới biết rằng ông đã
để dành được bốn mươi vạn
quan tiền. Người ta thấy ông
để lại một tờ chúc-thư có mấy
hàng chữ như sau này: «Thuở
xưa tôi nghèo lắm, và tôi thấy
các người nghèo ở thành
Marseille phải chịu cực-khổ lắm,

vì nổi không có nước trong-sạch mà dùng. Tôi không có vợ con gì cả, cho nên tôi có thể liệu thân, căn-cơ, hà-tiện, để dành đủ tiền xây một cái cống dẫn nước vào thành *Marseille*, hầu cho các bản-nhân ở đó có nước trong-sạch mà dùng hằng ngày.»

Xem thế thì biết ông *Guizon* đã ăn-ở một cách rất tâm-thường để cho những người hay khinh-dể ông, hà-hiếp ông được đội ơn nhờ phước.

Vì loài người, Chúa chịu
khổ-nhục

Đã lâu lắm, trước đời ông, có một người ở một xứ về phía tây châu Á cũng bị người ta hiểu lầm về mình như ông vậy.

Người đó dành lòng ăn-ở một cách rất nghèo-cực, đến nỗi không có chỗ nào mà gối đầu.

«Ngài vốn giàu, vì anh em mà tự làm nên nghèo, hầu cho bởi sự nghèo của Ngài anh em được nên giàu» (II Cô-rinh-lô 8 : 9).

«Những kẻ ngồi nơi cửa thành trò-chuyện về tôi; tôi là đề câu hát của những người uống rượu» (Thi-Thiên 69 : 12).

Không những người hạ-lưu đối-dãi Ngài một cách xác-xược mà thôi, lại cả người thượng-lưu nữa. «Ngài bị rửa mà chẳng rửa lại, chịu nạn mà không hề ngấm-dọa» (I Phi-e-rơ 2 : 23). Ngài lại cũng không che mặt lúc người ta mắng hoặc nhò trên

Ngài (Ê-sai 50: 6). Ngài hiền-lành nhin-nhục dường ấy, nhưng dân-chúng còn lấy lòng ghen-ghét mà đồng-thanh lớn tiếng kêu lên rằng: «Đóng đinh nó, đóng đinh nó.»

Chúa làm trọn việc cứu-chuộc

Đức Chúa Jêsus «đã mang sự đau-ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn-bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng Người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn-khổ. Nhưng Người đã vì tội-lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian-ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa-phạt Người chịu chúng ta được bình-an, bởi lần roi Người chúng ta được lành bệnh. Chúng ta thấy

đều như chiên đi lạc, ai theo đường nầy: Đức Giê-hô-va đã làm cho tội-lỗi của hết thảy chúng ta đều chất trên Người. Người bị hiếp-đáp, nhưng khi chịu sự khốn-khổ chẳng hề mở miệng» (Ê-sai 53 : 4-7). Ngài giấu quyền-phép của Ngài và phó mình trong tay kẻ dữ, là những người đóng đinh Ngài trên cây thập-tự. Đang khi Ngài bị treo trên cây thập-tự, thì kẻ nào thấy Ngài đều nhạo-báng, bấu môi, lắc đầu. Chúng nó hả miệng ra cùng Ngài, xem và ngó chơn Ngài (Thi-Thiên 22 : 7, 13, 17). Ngài đã bị nộp vì tội-lỗi chúng ta và sống lại vì sự xưng công-bình của chúng ta vậy.

Chúa là nguồn nước hằng sống

Các người nghèo ở thành *Marseille* đã được nước trong-sạch mà dùng bởi tiền để dành của ông *Guizon*. Cũng một lẽ ấy, bởi sự chết và sự sống lại của Đức Chúa Jêsus, mà dòng-dõi A-dam hoặc đàn ông, hoặc đàn bà, hoặc trẻ con, người lớn đều có thể uống nước sự sống đời đời. Đó là nước làm cho lòng người được thỏa lại không bao giờ khô-cạn, hoặc đời này hoặc đời sau.

Của-cải của ông *Guizon* là người quên mình vì đồng-bào dẫu là quí lắm, là đáng khen lắm, nhưng không có thể so-sánh với sự chết của Đức Chúa

Jésus, với sự đau-dớn mà Ngài đã chịu. Ngài đã cứu-chuộc linh-hồn của chúng ta rồi. Hôm nay chúng ta có thể đến cùng Ngài và uống nước ban cho nhưng-không. «Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! người nào không có tiền-bạc, hãy đến mua mà ăn. Hãy đến mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá» (Ê-sai 55: 1).

Trong thế-gian này, nhiều người còn chưa biết về nước hằng sống đời đời, nên còn uống nước của thế-gian là nước không bao giờ làm cho người ta được thoả lòng phỉ trí. Đức Chúa Jésus có phán về nước thế-gian

rằng : «Ai uống nước này vẫn còn khát mãi» (Giăng 4 : 13).

Xin hãy uống nước thiêng-liêng

Vì có đó, nên có lời ban-bố khắp cả thế-gian rằng : «Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước» (Ê-sai 55 : 1). «Nếu người nào khát, hãy đến cùng ta mà uống» (Giăng 7 : 37). «Ai tin ta, chẳng hề khát» (Giăng 6 : 35). «Kẻ nào muốn, khá nhận lấy nước hằng sống cách nhưng-không» (Khải-Huyền 22 : 17).

Chắc hẳn độc-giả muốn nếm và thí-nghiệm nước hằng sống này. Xin độc-giả hãy đọc mấy lời của một người đã từng uống nước ấy : «Tôi nghe thấy tiếng Đức Chúa Jêsus phán rằng : Kia

ta ban cho nhưng-không nước
hằng sống đời đời; kẻ nào khát
hãy tới suối, uống nước và được
sống. Tôi đến cùng Đức Chúa
Jésus và tôi uống nước của
suối hằng sống ấy. Tôi không
khát nữa, hồn tôi được cứu,
hiện nay tôi sống trong Ngài.»

Chúng tôi ước-ao độc-giả sẽ
mau mau tin-cậy Đức Chúa
Jésus để được sự sống đời đời.
A-men.

THẬP GIỚI CA

Đấng Tạo-vật vốn lòng công-chính,
Lại chứa-chan đức-tính nhơn-từ.

Mười điều-răn dạy từ xưa,
Ai tin, được phước; ai ngờ, chịu tai.

Sự-tích ấy Si-nai núi cũ,
Ông Môi-se lĩnh-thụ rành-rành,
Chúa cho trông thấy quang-vinh,
Tai nghe tiếng phán phân-minh từng
lời.

Nay kể rõ mười điều-răn ấy,
Để anh em ghi lấy trọn đời :

Điều thứ 1

Một là thờ Đức Chúa Trời,
Ngoài Ngài, chẳng có còn ai đáng thờ.

Điều thứ 2

Hai là chớ chạm tô hình-tượng,
Đề lên mà thờ-phượng sao nên?
Giữ lời Chúa dạy vững-bền,
Ngàn đời hưởng phước Chúa đền
chẳng sai.

Điều thứ 3

Ba là chớ nhờn chơi danh Chúa,
Ngài đã cho phán dụ rõ-ràng.
Ai ai cũng phải giữ-gìn,
Vì Ngài là Đấng công-bình xưa nay.

Điều thứ 4

Bốn là phải nhớ ngày yên-nghỉ,
Để làm nên ngày lễ họp thờ.
Sáu ngày công-việc phải lo,
Nghỉ-ngơi lãnh phước Chúa cho một
ngày.

Điều thứ 5

Năm là phải đỡ thay cha mẹ,
Kính-hiếu này là lễ làm con.
Đức cù-lao sánh nước non,
Càng lo báo-đáp, lại càng sống lâu.

Điều thứ 6

Sáu là phải cùng nhau yêu-mến,
Chớ làm đều hại đến một ai.
Giết người mắc tội với Trời,
Lưới Ngài khôn tránh, mắt Ngài
khôn che.

Điều thứ 7

Bầy là phải giữ cho đoan-chánh,
Làn sóng tình phải lánh cho xa.

Thảm thay cái độc liễu-hoa !
Tà-dâm tội ấy ắt là chằm-luân !

Điều thứ 8

Tám là phải chuyên cần nghề-
nghiệp,
Chớ theo đường trộm-cướp khốn
thay !

Lòng Trời chứng những kẻ ngay,
Đánh người, lấy của, có hay bao giờ.

Điều thứ 9

Chín là chớ a-dua siêm-nịnh,
Cứ theo đều công-chính mà khai;
Dầu lân-cận, dầu xa-xôi,
Chớ làm chứng dối cho ai thiệt-thời.

Điều thứ 10

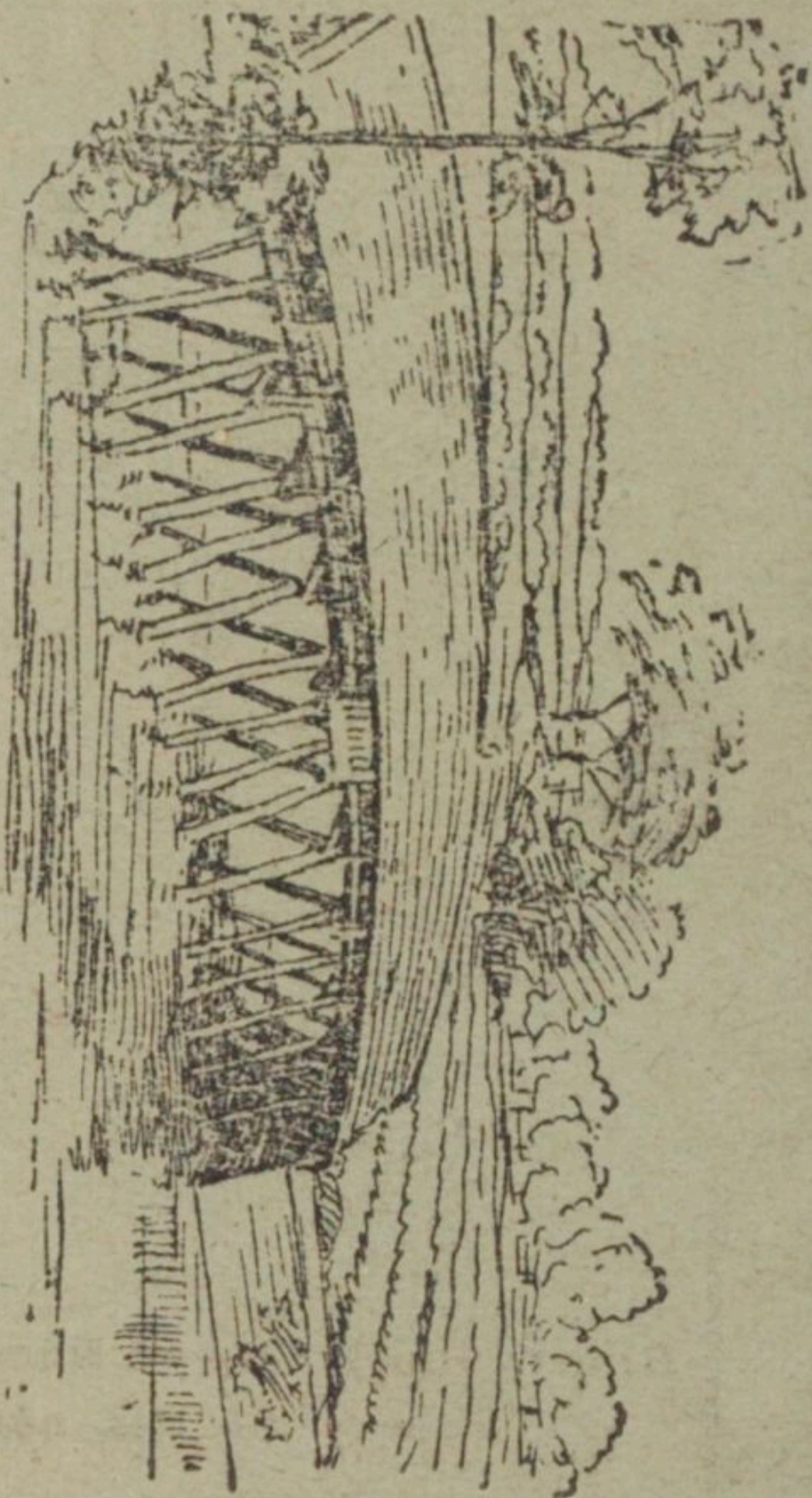
Mười là thấy ở ngoài mọi vật,
Chớ sinh lòng lừa-lạc tham-lam.

Của đời như đám mây tan,
Như hoa sớm nở, tối tàn khác đâu.
Nghĩa thì còn mãi về sau,
Nên mười điều đó khuyên nhau giữ
gin.
Phước trời xin chớ bỏ quên.

Xin mời các quý-vị đến Hội Tin-
Lành nghe giảng

an.
ir
n.

Ta khá kiếm nước hằng sông ở đâu?